

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi H.Y.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w G. w sprawie o sygn. [...],

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 15 kwietnia 2025 r.,

w przedmiocie zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Najwyższego z 30 grudnia 2024 r. sygn. [...],

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z 30 grudnia 2024 r., I NSP 437/24, odrzucił skargę na przewlekłość postępowania w sprawie ze skargi H.Y. (dalej także: „Skarżąca”) na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w G. w sprawie o sygn. [...] jako niespełniającą wymagań z art. 9 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75).

H.Y. na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. zaskarżyła w całości wskazane wyżej postanowienie Sądu Najwyższego z 30 grudnia 2024 r., doręczone jej z uzasadnieniem 8 stycznia 2025 r. wnosząc o jego uchylenie. Zaskarżonemu

postanowieniu skarżąca zarzuciła oczywistą i rażącą obrazę prawa, tj. art. 45 Konstytucji RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że orzeczenia Sądu Najwyższego nie podlegają zaskarżeniu. Orzeczenie Sądu Najwyższego jest orzeczeniem ostatecznym i dlatego nie przysługuje na nie środek zaskarżenia. Wyjątek musiałby być wyraźnie wskazany w ustawie. W przedmiotowej sprawie brak jest takiego wyjątku w ustawie o Sądzie Najwyższym, czy w ustawie Kodeks postępowania cywilnego, a także w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. 2023 poz. 1725). Sąd Najwyższy nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, lecz poza tokiem instancji w szczególnych przypadkach wymienianych ww. ustawach. Wynika z tego, że Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., sygn. akt II PO 1/17).

Niezaskarżalność orzeczeń Sądu Najwyższego w swoim orzecznictwie podkreśla również Trybunał Konstytucyjny. W wyroku z 13 października 2015 r. w sprawie SK 63/12 Trybunał stwierdził, że w świetle konstytucyjnej roli Sądu Najwyższego, ogólna zasada niezaskarżalności orzeczeń wydawanych przez Sąd Najwyższy, uwarunkowana jest modelem funkcjonowania Sądu Najwyższego w systemie organów władzy sądowniczej.

Niezależnie od powyższego katalog orzeczeń zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego jest ściśle limitowany (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt I PZ 2/17). Zgodnie z art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Stosownie do § 1¹ przytoczonego przepisu, zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku

sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Z kolei jak stanowi § 3, do postępowania przed Sądem Najwyższym toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio art. 394 § 2 i 3, art. 395, art. 397 § 1 i 1¹, art. 398⁶ § 3, art. 398¹⁴, art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze, art. 398¹⁶, art. 398¹⁷ i art. 398²¹.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[r.g.]